

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)
z 19. septembra 2005 *

Vo veci T-247/04,

Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar),
so sídlom v Madride (Španielsko),

Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa), so sídlom v Madride,

v zastúpení: L. Ortiz Blanco, advokát,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Valero Jordana, splnomocnený
zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 30. marca 2004, ktorým sa odkladá sťažnosť P/2002/4609, a rozhodnutia Komisie z 30. marca 2004, ktorým sa odkladá sťažnosť P/2003/5119 v časti, v ktorej sa týka článku 29 ES,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

- ¹ Článok 226 prvý odsek ES stanovuje, že ak sa Komisia domnieva, že si členský štát nesplnil povinnosť, ktorá pre neho vyplýva zo Zmluvy ES, vydá odôvodnené stanovisko po tom, čo umožní tomuto štátu predložiť pripomienky. Článok 226 druhý odsek ES stanovuje, že ak daný štát nevyhovie stanovisku v lehote určenej Komisiou, Komisia môže vec predložiť Súdnemu dvoru.

- 2 Oznámenie Komisie 2002/C 244/03 Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi týkajúce sa vzťahov so sťažovateľom vo veciach porušovania práva Spoločenstva bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 10. októbra 2002 (Ú. v. ES C 244, s. 5).
- 3 Piaty a šiesty odsek tohto oznámenia uvádza, že cieľom tohto oznámenia je „publikovať konsolidované znenie vnútorných procesných pravidiel používaných na vzťahy so sťažovateľom v rámci konania o nesplnení povinnosti“ [*neoficiálny preklad*] a na tento účel stanoviť „správne opatrenia v prospech sťažovateľa [ktoré sa Komisia] zaväzuje dodržiavať pri spracovaní jeho sťažnosti a pri preskúvaní tohto porušenia“ [*neoficiálny preklad*].
- 4 Siedmy odsek tohto oznámenia uvádza, že „tieto procesné pravidlá... nemenia a nedopĺňajú dvojstranný charakter konania o nesplnení povinnosti“ [*neoficiálny preklad*] upravený v článku 226 ES a že Komisia disponuje „diskrečnou právomocou“ [*neoficiálny preklad*] na začatie tohto konania.
- 5 Bod 1 prílohy oznámenia 2002/C 244/03, nazvaný „definície a rozsah“ [*neoficiálny preklad*] predovšetkým uvádza, že „pod pojmom ‚sťažnosť‘ rozumieme každé písomné podanie adresované Komisii, ktoré vypovedá o opatreniach alebo praxi, ktoré sú v rozpore s právom Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*], a jej „preskúmanie... môže viesť Komisiu k začatiu konania o porušení“ [*neoficiálny preklad*]. Uvádza tiež, že „pod pojmom ‚konanie o porušení‘ rozumieme postup pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti začatý Komisiou“ [*neoficiálny preklad*] podľa článku 226 ES.
- 6 Bod 2 tejto prílohy nazvaný „Všeobecné zásady“ [*neoficiálny preklad*] uvádza predovšetkým, že „každá osoba môže bezplatne podať Komisii sťažnosť na členský štát“ [*neoficiálny preklad*], ktorá „diskrečne posúdi, či je v danej veci potrebné konať alebo nie“ [*neoficiálny preklad*].

- 7 Body 3 až 6 tejto prílohy sa vzťahujú na registráciu sťažností, vydávanie potvrdení o ich prijatí, spôsob ich predkladania a ochranu sťažovateľa a jeho osobných údajov.
- 8 Bod 7 tejto prílohy nazvaný „Komunikácia so sťažovateľom“ [*neoficiálny preklad*] uvádza, že okrem prípadov veľkého množstva sťažností vzťahujúcich sa na tú istú výhradu, „oddelenia Komisie sa spoja so sťažovateľom a po každom rozhodnutí Komisie (výzva, odôvodnené stanovisko, podanie žaloby na Súdny dvor alebo odloženie) ho písomne informujú o vývoji tejto veci po podaní sťažnosti“ [*neoficiálny preklad*].
- 9 Bod 8 tejto prílohy nazvaný „Lehota na preskúmanie sťažnosti“ [*neoficiálny preklad*] predovšetkým uvádza, že „oddelenia Komisie zvyčajne preskúmajú registrované sťažnosti na účely prijatia rozhodnutia o výzve alebo o odložení v lehote maximálne jedného roka odo dňa zaregistrovania sťažnosti“ [*neoficiálny preklad*].
- 10 Bod 9 tejto prílohy nazvaný „Výsledok preskúmania sťažnosti“ [*neoficiálny preklad*] predovšetkým uvádza, že „po ukončení preskúmania sťažnosti môžu oddelenia Komisie predložiť kolégiu komisárov buď návrh na výzvu, ktorá začne konanie o porušení proti danému členskému štátu, alebo návrh na odloženie bez ďalšieho postupu“ [*neoficiálny preklad*], o ktorom „Komisia rozhodne... na základe svojej diskrečnej právomoci“ [*neoficiálny preklad*]. Takisto uvádza, že okrem prípadu veľkého množstva sťažností vzťahujúcich sa na tú istú výhradu, „sťažovateľ je písomne informovaný o rozhodnutí Komisie vo veci porušenia súvisiaceho s jeho sťažnosťou“ [*neoficiálny preklad*].
- 11 Bod 10 tejto prílohy nazvaný „Odloženie bez ďalšieho postupu“, uvádza, že „ak oddelenie Komisie zamýšľa navrhnúť odloženie sťažnosti bez ďalšieho postupu, vopred o tom upovedomí sťažovateľa listom s uvedením dôvodov, ktoré ho vedú

k tomuto návrhu na odloženie, a vyzve sťažovateľa, aby predložil svoje pripomienky v lehote štyroch týždňov“ [*neoficiálny preklad*], podľa určitých pravidiel a s určitými výhradami.

- 12 Bod 11 tejto prílohy nazvaný „Zjednodušené konanie o odložení“ [*neoficiálny preklad*], uvádza, že v určitých prípadoch „prípady porušenia, ktoré ešte neboli predmetom výzvy, môžu byť odložené bez ďalšieho postupu bez toho, aby boli preskúmané kolégiom komisárov“ [*neoficiálny preklad*].
- 13 Body 12 až 14 tejto prílohy sa vzťahujú na zverejňovanie rozhodnutí Komisie a na prístup k dokumentom v oblasti porušení, ako aj na možnosť sťažovateľa podať sťažnosť Európskemu ombudsmanovi v prípade nesprávneho úradného postupu za podmienok uvedených v článkoch 21 ES a 195 ES.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 14 Žalobcovia Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (ďalej len „Aseprofar“) a Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (ďalej len „Edifa“), sú dve zastupujúce združenia usadené v Španielsku. Hlavnými aktivitami spoločností, ktorých záujmy zastupujú, sú veľkoobchodná distribúcia liekov a s tým spojené súběžné obchodovanie.
- 15 Dňa 31. októbra 2001 španielske ministerstvo zdravotníctva a spotreby uzavrelo dohodu so združením zastupujúcim záujmy farmaceutických laboratórií v Španielsku (ďalej len „dohoda z 31. októbra 2001“). Cieľom tejto dohody, ako to

napovedá aj jej názov, je „vypracovanie a vykonanie uceleného plánu opatrení kontroly farmaceutických výdavkov a racionálneho používania liekov“.

- 16 Listom z 28. novembra 2001 Aseprofar informoval Komisiu o dôsledkoch, ktoré vyplývajú z dohody z 31. októbra 2001, a uvádza, že dohoda môže porušiť článok 28 ES a prípadne aj článok 29 ES. Listom z 22. mája 2002 zastupujúce združenie European Association of Euro-Pharmaceutical Companies, ktorého je Aseprofar členom, podalo sťažnosť, v ktorej sa tvrdí, že dohoda z 31. októbra 2001 porušuje články 28 ES až 30 ES. Komisia zaregistrovala túto sťažnosť pod číslom P/2002/4609.
- 17 Dňa 13. júna 2003 španielske orgány prijali kráľovský dekrét č. 725/2003, ktorým sa vykonáva článok 100 zákona č. 25/1990 z 20. decembra 1990 o liekoch (BOE č. 152 z 26. júna 2003, s. 24596).
- 18 Listom z 29. septembra 2003 podali Aseprofar a Edifa sťažnosť, v ktorej sa tvrdí, že kráľovský dekrét č. 725/2003 porušuje jednak článok 29 ES a jednak články 10 ES a 81 ES. Komisia zaregistrovala túto sťažnosť pod číslom P/2003/5119.
- 19 Oddelenia Komisie preskúmali žiadosti P/2002/4609 a P/2003/5119.
- 20 Na stretnutí kolégia komisárov 30. marca 2004 bolo rozhodnuté jednak o odložení sťažnosti P/2002/4609 a jednak o odložení sťažnosti P/2003/5119 v časti, v ktorej sa týka článku 29 ES.

- 21 Listom z 2. apríla 2004, ktorý bol doručený 7. apríla, Komisia oznámila Aseprofar a Edifa svoje rozhodnutie o odložení sťažnosti P/2002/4609.
- 22 Listom zo 6. mája 2004, ktorý bol doručený 10. mája, Komisia oznámila Aseprofar a Edifa svoje rozhodnutie o odložení sťažnosti P/2003/5119 v časti, v ktorej sa týka článku 29 ES.

Konanie

- 23 Aseprofar a Edifa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. júna 2004 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 24 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. júla 2004 Komisia požiadala, aby Súd prvého stupňa rozhodol o prípustnosti pred prejednaním veci samej podľa článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.
- 25 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. októbra 2004 predložili Aseprofar a Edifa v súlade s článkom 114 ods. 2 rokovacieho poriadku svoje pripomienky na túto žiadosť.
- 26 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. apríla 2005 uviedli Aseprofar a Edifa nový dôvod podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku. Uviedli, že tento dôvod bol založený na nových právnych okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Upresnili, že touto okolnosťou bol rozsudok Súdneho dvora z 22. februára 2005, Komisia/T-Mobile Austria (C-141/02, Zb. s. I-1283).

- 27 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 6. júna 2005 sa Komisia vyjadrila k tomuto novému dôvodu v súlade s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 28 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. septembra 2005 Aseprofar a Edifa uviedli ďalší nový dôvod podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku. Tento dôvod je založený na rozsudku Tribunal Supremo (Španielsko) z 20. júna 2005, ktorý odmietol ich správnu žalobu proti kráľovskému dekrétu č. 725/2003.

Návrhy účastníkov konania

- 29 Aseprofar a Edifa vo svojom návrhu na začatie konania navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 30. marca 2004, ktorým sa odložila sťažnosť P/2002/4609,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 30. marca 2004, ktorým sa odložila sťažnosť P/2003/5119 v časti, v ktorej sa týka článku 29 ES,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

30 Komisia navrhuje aby Súd prvého stupňa:

— odmietol pred prejednaním veci samej žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal Aseprofar a Edifa na náhradu trov konania.

31 Vo svojich pripomienkach Aseprofar a Edifa navrhujú aby Súd prvého stupňa námietku neprípustnosti odmietol.

Právny stav

32 Článok 114 ods. 1 a 4 rokovacieho poriadku stanovuje, že ak niektorý účastník konania žiada, aby Súd prvého stupňa rozhodol o neprípustnosti pred prejednaním veci samej, tento rozhodne o tejto žiadosti samostatne, alebo rozhodnutie o nej spojí na spoločné konanie o veci samej. Článok 114 ods. 3 tohto poriadku stanovuje, že ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak, žiadosť sa ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania.

33 V prejednáwanej veci Súd prvého stupňa usudzuje, že sa s touto vecou na základe spisového materiálu dostatočne oboznámil a nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

Tvrdenia účastníkov konania

- 34 Komisia sa odvoláva na neprípustnosť žaloby z dvoch dôvodov. V prvom rade, rozhodnutia, proti ktorým smeruje, nie sú napadnuteľnými aktmi. V druhom rade, Aseprofar a Edifa nie sú oprávnené na podanie návrhu na ich zrušenie.
- 35 Aseprofar a Edifa odpovedajú, že žaloba je prípustná.
- 36 Podľa nich v prvom rade žaloba nesmeruje proti odmietnutiu Komisie začať konanie o nesplnení povinnosti proti Španielskemu kráľovstvu, ale proti dvom rozhodnutiam Komisie z 30. marca 2004, ktorými sa na jednej strane odložila sťažnosť P/2002/4609 a na druhej strane odložila sťažnosť P/2003/5119 v časti, v ktorej sa týka článku 29 ES.
- 37 Ďalej, tieto rozhodnutia sú napadnuteľnými aktmi. Majú totiž právne záväzné účinky, ktoré sa charakteristickým spôsobom týkajú právneho postavenia Aseprofar a Edifa. Rozhodnutia, ktorými sa zamietli ich sťažnosti, obsahovali posúdenie, na ktoré môže prihliadať vnútroštátny súd — a toto posúdenie skutočne zohľadnil Tribunal Supremo v jeho rozsudku z 20. júna 2005 — a bránia Aseprofar a Edifa požadovať znovuotvorenie preskúmania. Okrem toho tieto rozhodnutia ukončili konanie odlišné od konania o nesplnení povinnosti uvedeného v článku 226 ES.

- 38 Nakoniec, Aseprofar a Edifa sú oprávnené na podanie návrhu na zrušenie týchto rozhodnutí, ktoré im boli určené a ktoré sa ich v každom prípade priamo a osobne týkajú.
- 39 Na podporu ich tvrdení sa Aseprofar a Edifa opierajú najmä o oznámenie 2002/C 244/03. Rovnako sa dovolávajú judikatúry vzťahujúcej sa na prípustnosť žalôb o neplatnosť smerujúcich proti odmietnutiu Komisie konať na základe článku 86 ods. 3 ES a tiež smerujúcich proti rozhodnutiu o odložení sťažností podaných na základe nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvé nariadenie implementujúce články [81] a [82] zmluvy (Ú. v. ES 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), a nariadenia Komisie č. 99/63/EHS z 25. júla 1963 o vypočútiach stanovených v článku 19 ods. 1 a 2 nariadenia č. 17 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES 127, s. 2268). Nakoniec sa v podstate odvolávajú na zásady správneho úradného postupu a účinnej súdnej ochrany.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 40 Návrh jednotlivca na zrušenie rozhodnutia Komisie, ktorým sa odmieta začať konanie o nesplnení povinnosti členským štátom, je neprípustný (uznesenie Súdného dvora z 12. júna 1992, *Asia Motor France/Komisia*, C-29/92, Zb. s. I-3935, bod 21, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. marca 2004, *Instituto N. Avgerinopoulou a i./Komisia*, T-139/02, Zb. s. II-875, bod 76).
- 41 V prejednávanej veci sú teda návrhy Aseprofar a Edifa na zrušenie rozhodnutia Komisie, ktorým sa odmieta začať konanie o nesplnení povinnosti Španielskym kráľovstvom z dôvodu, na jednej strane, že dohoda z 31. októbra 2001 porušuje

články 28 ES až 30 ES, a na druhej strane, že kráľovský dekrét č. 725/2003 porušuje článok 29 ES, neprípustné.

- 42 Aseprofar a Edifa sa však vyjadrili, že nenavrhujú zrušiť tieto odmietnutia, ale navrhujú zrušenie rozhodnutí Komisie z 30. marca 2004, ktorými sa odložili ich sťažnosti.
- 43 Malo by sa teda skúmať či sú tieto rozhodnutia Komisie napadnuteľnými aktmi a v prípade kladnej odpovede, či sú Aseprofar a Edifa oprávnené navrhovať takéto zrušenia.
- 44 Na určenie, či určité opatrenie je napadnuteľným aktom v zmysle článku 230 prvého odseku ES, je potrebné sa sústrediť na jeho podstatu, pretože jeho forma je z tohto pohľadu bezvýznamná. V zmysle tohto ustanovenia vytvára napadnuteľný akt každé opatrenie so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatne zasahujú do jeho právneho postavenia (rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a z 11. novembra 2004, Portugalsko/Komisia, C-249/02, Zb. s. I-10717, bod 35).
- 45 V prejednávanej veci z piateho a šiesteho odseku oznámenia 2002/C 244/03 v spojitosti s bodmi 1 až 12 jeho prílohy vyplýva, že Komisia sa podľa určitých pravidiel a s určitými výhradami zaviazala, že osoba, ktorá ju informuje o správaní štátu spôsobilom na začatie konania o nesplnení povinnosti, je „sťažovateľ“, že podanie, ktoré táto osoba vykoná na tento účel je „sťažnosť“ a že „preskúmanie“ tejto sťažnosti bude ukončené „výzvou“ alebo „rozhodnutím o odložení“.

- 46 Zo siedmeho odseku oznámenia 2002/C 244/03 v súvislosti s bodom 1 jeho prílohy však vyplýva, že tieto záväzky sú prijaté v rámci „konania o porušení“, definovaného ako postup pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti upraveného v článku 226 ES, ktorého povahu Komisia nezamýšľala nijako meniť.
- 47 Žiadny z aktov prijatých Komisiou prijatých v rámci postupu pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti stanovený článkom 226 ES, ktorého jediným cieľom je umožniť členskému štátu dobrovoľne sa podrobiť požiadavkám Zmluvy alebo prípadne mu dať príležitosť odôvodniť svoje stanovisko (rozsudky Súdneho dvora z 18. marca 1986, Komisia/Belgicko, 85/85, Zb. s. 1149, bod 11, a z 29. septembra 1998, Komisia/Nemecko, C-191/95, Zb. s. I-5449, bod 44), nemá záväznú povahu (rozsudok Súdneho dvora z 1. marca 1966, Lütticke a i./Komisia, 48/65, Zb. s. 27, 39).
- 48 Rozhodnutie, ktorým Komisia odloží sťažnosť, ktorou sa jej oznamuje správanie členského štátu spôsobilé na začatie konania o porušení povinnosti, teda nemá záväznú povahu.
- 49 Žiadne z tvrdení Aseprofar a Edifa nie je spôsobilé spochybniť tento záver.
- 50 V prejednáwanej veci nie je dôležité, že rozhodnutia o odložení sťažností boli vydané z dôvodu, že namietané správanie neporušovalo právo Spoločenstva. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že názor, ktorý Komisia mohla vyjadriť v takomto rozhodnutí, sám osebe nepriznáva tomuto rozhodnutiu napadnuteľnosť (rozsudok Lütticke a i./Komisia, už citovaný, s. 38 a 39).

51 Ďalej nie je dôležité, že tento názor, vyjadrený Komisiou v rámci postupu pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti, môže byť zohľadnený vnútroštátnym súdom. Takýto názor vytvára v konečnom dôsledku skutkovú okolnosť, ktorá tento vnútroštátny súd nezaväzuje (uznesenia Súdneho dvora zo 17. júla 1998, Sateba/Komisia, C-422/97 P, Zb. s. I-4913, bod 38, a uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. januára 2004, Makedoniko Metro a Michaniki/Komisia, T-202/02, Zb. s. II-181, bod 47). V prejednávanej veci skutočnosť, že Tribunal Supremo sa rozhodol zohľadniť názor Komisie o kráľovskom dekréte č. 725/2003, keď skúmal zákonnosť daného dekrétu, nevytvára teda právny účinok, ktorý môže viesť k napadnuteľnosti rozhodnutia o odložení sťažnosti P/2003/5119. V tejto súvislosti teda nový dôvod predložený Aseprofar a Edifa musí byť zamietnutý.

52 Okrem toho je neúčinné odvolávať sa na judikatúru vzťahujúcu sa na rozhodnutia, ktorými Komisia odložila sťažnosť podanú na základe nariadenia č. 17, za ktorým nasledovalo nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 z 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), a nariadenia č. 99/63. Konanie o nesplnení povinnosti uvedené v článku 226 ES a správne konanie upravené týmito nariadeniami sledujú rozličné ciele a podliehajú rozličným pravidlám.

53 Osoba podávajúca Komisii sťažnosť, podľa ktorej určité správanie podnikov porušuje články 81 ES alebo 82 ES, má v rámci správneho konania podľa nariadení č. 17, č. 1/2003 a č. 99/63 procesné práva priznané ustanoveniami sekundárneho práva. Táto osoba má tiež právo predložiť po skončení konania súdu rozhodnutie, ktorým Komisia rozhodla o odložení sťažnosti (rozsudky Súdneho dvora z 25. októbra 1977, Metro/Komisia, 26/76, Zb. s. 1875, bod 13, a z 18. marca 1997, Guérin automobiles/Komisia, C-282/95 P, Zb. s. I-1503, bod 36).

- 54 Úplne v inej situácii je osoba informujúca Komisiu o určitom správaní štátu, ktoré môže viesť k začatiu konania o nesplnení povinnosti.
- 55 Samozrejme, Komisia sa v oznámení 2002/C 244/03 zaviazala spojiť sa so sťažovateľom a písomne mu oznámiť vývoj veci, ktorá sa začala na základe jeho sťažnosti (bod 7 prílohy komunikácie), vopred ho upovedomiť o dôvodoch, ktoré vedú jej oddelenie k návrhu na odloženie sťažnosti a vyzvať ho, aby predložil svoje pripomienky k tejto veci (bod 10 prílohy oznámenia).
- 56 Tieto vnútorné pravidlá však nie sú procesnými zárukami upravenými ustanoveniami sekundárneho práva, ale podľa ich samotných administratívnymi opatreniami prijatými Komisiou z dôvodov starostlivosti o správny úradný postup v konaní pred začatím konania o nesplnení povinnosti uvedenej v článku 226 prvom odseku ES (šiesty a siedmy odsek oznámenia a body 1 a 14 prílohy oznámenia).
- 57 Rovnako je neúčinné odvolávať sa na judikatúru vzťahujúcu sa na listy, ktorými Komisia informuje jednotlivca, že nezamýšľa konať podľa článku 86 ods. 3 ES. Článok 86 ods. 3 ES a článok 226 ES totiž sledujú rozličné ciele a konania, ktoré upravujú, podliehajú rozličným pravidlám. Takéto listy okrem toho nespôsobujú záväzné právne účinky a nepredstavujú teda napadnuteľné akty v zmysle článku 230 prvého odseku ES (rozsudok Komisia/T-Mobile Austria, už citovaný, bod 70).

- 58 Následne nie je potrebné skúmať podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, či už citovaný rozsudok Komisia/T-Mobile Austria, ktorý má súvis s týmito listami, predstavuje právnu okolnosť uplatnenú v priebehu konania, a teda, či nový žalobný dôvod, ktorý Aseprofar a Edifa z neho vyvodili, je prípustný.
- 59 Nakoniec je neúčinné sa odvolávať na zásady správneho úradného postupu a účinnej súdnej ochrany. Zásada správneho úradného postupu totiž nedovoľuje považovať za prípustnú žalobu o neplatnosť, ktorá nesmeruje proti napadnuteľnému aktu a nenapĺňa tak podmienky stanovené článkom 230 ES (pozri analogicky rozsudok Komisia/T-Mobile Austria, už citovaný, bod 72). Rovnako zásada účinnej súdnej ochrany, hoci by aj dovoľovala súdu upustiť od podmienky nedostatku procesnej spôsobilosti na konanie podľa článku 230 štvrtého odseku ES (rozsudky Súdneho dvora z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 44, a z 30. marca 2004, Rothley a i./Parlament, C-167/02 P, Zb. s. I-3166, bod 25), nedovoľuje mu však porušiť podmienku, že musí ísť o napadnuteľný akt, stanovenú v článku 230 prvom odseku ES.
- 60 Rozhodnutia, ktorými Komisia odložila sťažnosť na správanie sa členského štátu spôsobilé na začatie konania o nesplnení povinnosti, nepredstavujú napadnuteľné akty a žaloba o neplatnosť podaná voči nim musí byť odmietnutá ako neprípustná bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či spĺňa iné podmienky uvedené v článku 230 ES.
- 61 V prejednávanej veci žaloba podaná proti rozhodnutiam Komisie z 30. marca 2004 o odložení sťažností P/2002/4609 a P/2003/5119 teda musí byť odmietnutá ako neprípustná.

O trovách

- 62 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 63 Keďže Aseprofar a Edifa nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

nariadil:

1. Žaloba sa odmieta ako neprípustná.

- 2. Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos a Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 19. septembra 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

H. Legal